

освященіе-то на храмъ-тъ, и зима бѣше. И ходяше Иисусъ въ храмъ-тъ въ притворъ-тъ Соломоновъ. Между това заобыколи- хъ го Иудей-тъ и казувахъ му: До кога ще държишь души-тъ ни въ сумнѣніе? Ако си ты Христосъ, кажи ни явно. Отговори имъ Иисусъ: Казахъ ви, и не вѣрувате. рДѣла-та които азъ правѣхъ въ име-то на Отца си, тѣ свидѣлствувать за мене. Но съвы не вѣрувате; защото не сте отъ мои-тъ овцы, както ви рѣкохъ: ^мМои-тъ овцы слушать мой-тъ гласъ, и азъ ги познавамъ, и тѣ идятъ слѣдъ мене, И азъ имъ давамъ животъ вѣченъ, и нѣма да загинятъ во вѣкы, и никой нѣма да ги грабне отъ рѣкъ-тъ ми. ^фОтецъ ми, ^хкойто ми ги даде, отъ всички е най голѣмъ; и никой не може да ги грабне отъ рѣкъ-тъ на Отца ми. ^чАзъ и Отецъ едно сме.

Тогазъ пакъ ^зѣхъ Иудей-тъ камъніе да го убиятъ. Отговори имъ Иисусъ: Много добры дѣла отъ Отца моего ви показахъ: за кое отъ тѣхъ дѣла хвърляте камъніе върхъ мене? Отговорихъ му Иудей-тъ и казахъ: За добро дѣло не хвърлямы камъніе върхъ тебе, но за богохулство, и защото ты, като си чловѣкъ, ^шправишь себе си Богъ. Отговори имъ Иисусъ: ^шНе е ли писано въ вашій-тъ законъ, “Азъ рѣкохъ, Бонове сте?” Ако нарече бонове онѣзи, ^зкъмъ които быде слово-то Божіе, (и писаніе-то не може да ся наруши;) *На то-гозь* когото Богъ освяти ^ии проводи на свѣтъ-тъ, вы казувате ли: Богохулству-вашъ, ^нзащото рѣкохъ: ^юСынъ Божій съмъ? ^аАко не правѣхъ дѣла-та на Отца моего, не вѣрувайте въ мене: Но ако ги правѣхъ, въ

п Дѣян. 5; 41.
5; 42.

р Ст. 58. Гл.
5; 2. 5; 56.

с Гл. 8; 47.
1 Иоан. 4; 6.
т Ст. 4, 44.

у Гл. 6; 57.
47; 41, 42.
48; 9.

ф Гл. 14; 28.
х Гл. 17; 2, 6
и дрг.

ч Гл. 17; 41,
22.

з Гл. 8; 59.

ш Гл. 5; 48.
щ Псал. 82; 6.

з Рим. 15; 4.
ы Гл. 6; 27.

ь Гл. 5; 17. 5;
56, 57. 8;
42.

н Гл. 5; 17, 18.
Ст. 50.

ю Лук. 4; 55.
Гл. 9; 55, 57.

я Гл. 15; 24.